

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 12 на МС от 23.01.2009 г. за изменение и допълнение на нормативни актове на Министерския съвет
Обн., ДВ, бр. 10 от 6.02.2009 г.

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ
ПОСТАНОВИ:

§ 1. В Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж, приета с Постановление № 227 на Министерския съвет от 1993 г. (обн., ДВ, бр. 102 от 1993 г.; доп., бр. 48 от 2006 г.), се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 1, ал. 6 думите "териториалните инспекции по труда" се заменят със "съответните дирекции "Инспекция по труда".
2. В чл. 3 думите "чл. 395, ал. 4" се заменят с "чл. 512, ал. 4".
3. В чл. 5, ал. 2 думите "териториалната инспекция по труда" се заменят със "съответната дирекция "Инспекция по труда".
4. В чл. 7, ал. 1 - 4 думите "инспекцията по труда" се заменят със "съответната дирекция "Инспекция по труда".
5. В чл. 8:
 - а) в ал. 1, изречение първо думите "след което се предават на държавния архив" се заличават;
 - б) алинея 2 се изменя така:

"(2) При закриване на предприятието, без да е посочен правопреемник, всички съхранявани от него разплащателни ведомости, трудови договори (заповеди за назначаване), заповеди за преназначаване, заповеди за ползван неплатен отпуск над 30 работни дни, заповеди за прекратяване на трудови правоотношения, трудови книжки и други документи, установяващи осигурителен стаж и доход на лицата, които са работили в предприятието, се предават на териториалните поделения на Националния осигурителен институт. Удостоверенията за трудов стаж се издават от териториалните поделения на Националния осигурителен институт въз основа на съхраняваните от тях разплащателни ведомости и други документи на прекратени осигурители без правопреемник."
6. В § 2 от заключителните разпоредби думите "социалните грижи" се заменят със "социалната политика".
7. В приложение № 2 към чл. 7, ал. 2, 3 и 4 думите "инспекцията по труда" се заменят със "съответната дирекция "Инспекция по труда".

§ 2. В Наредбата за работното време, почивките и отпуските, приета с Постановление № 72 на Министерския съвет от 1986 г. (обн., ДВ, бр. 6 от 1987 г.; изм. и доп., бр. 31, 55 и 59 от 1991 г., бр. 59 и 67 от 1993 г., бр. 38 от 1994 г., бр. 54 от 2001 г.; Решение № 9353 на Върховния административен съд от 2002 г. - бр. 103 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 72 от 2004 г., бр. 24 и 103 от 2005 г., бр. 96 от 2006 г. и бр. 1 от 2007 г.), се правят следните изменения и допълнения:

1. В глава първа, раздел II се създава чл. 4а:

"Чл. 4а. (1) В Правилника за вътрешния трудов ред се определят началото и краят на работния ден, редът за редуването на смените, почивките по време на работа, редът за отчитане на работното време, времето на задължително присъствие в предприятието, когато е уговорено променливо работно време, времето за хранене на работниците и служителите в производства с непрекъсваем процес на работа и в предприятия, в които се работи непрекъснато, както и други въпроси, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа в предприятието."

2. Създава се чл. 9а:

"Чл. 9а. Едновременно с установяването на сумирано изчисляване на работното време по чл. 142, ал. 2 КТ работодателят утвърждава поименни графици за работа за периода, за който е установено сумираното изчисляване, които трябва да се съхраняват най-малко 3 години след края на периода."

3. В чл. 26:

а) в ал. 2 думите "социално-учебните професионални заведения" се заменят със "социалните учебно-професионални центрове";

б) алинея 3 се изменя така:

"(3) Възпитателите, педагозите и специалните педагози в домовете за деца с физически увреждания и с умствена изостаналост, в домовете за деца, лишени от родителска грижа, в домовете за медико-социални грижи за деца, в детските ясли, в дневните центрове за деца с увреждания, в дневните центрове за деца с увреждания - седмична грижа, в центровете за социална рехабилитация и интеграция, които предоставят социални услуги за деца, в центровете за настаняване от семеен тип, в центровете за обществена подкрепа, в центровете за работа с деца на улицата, в кризисните центрове, в приютите за безнадзорни деца, в преходните жилища, които предоставят социални услуги за деца, както и в другите места за предоставяне на социални услуги за деца имат право на удължен платен годишен отпуск в размер 36 работни дни."

4. В чл. 27 ал. 2 се изменя така:

"(2) Директорите (управителите) на домовете за деца с физически увреждания и с умствена изостаналост, на домовете за деца, лишени от родителска грижа, на домовете за медико-социални грижи за деца, на детските ясли, на дневните центрове за деца с увреждания, на дневните центрове за деца с увреждания - седмична грижа, на центровете за социална рехабилитация и интеграция, които предоставят социални услуги за деца, на центровете за настаняване от семеен тип, на центровете за обществена подкрепа, на центровете за работа с деца на улицата, на кризисните центрове, на приютите за безнадзорни деца и на преходните жилища, които предоставят социални услуги за деца, както и на другите места за предоставяне на социални услуги за деца имат право на удължен платен годишен отпуск в размер 30 работни дни."

5. В чл. 45:

а) в ал. 1 навсякъде думите "315 дни" се заменят с "410 дни";

б) алинеи 2 и 3 се изменят така:

"(2) Отпускът на майката по ал. 1, т. 2 се прекратява по нейно искане с писмено заявление до предприятието или когато:

1. майката е лишена от родителски права или нейните родителски права са ограничени по установен ред;
2. детето бъде дадено за осиновяване;
3. детето бъде настанено в детско заведение на пълна държавна издръжка;
4. детето бъде настанено по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето;
5. детето почине.

(3) Отпускът на осиновителката по ал. 1, т. 2 се прекратява по нейно искане с писмено заявление до предприятието или когато:

1. осиновителката е лишена от родителски права или нейните родителски права са ограничени по установен ред;
2. детето бъде настанено в детско заведение на пълна държавна издръжка;
3. детето бъде настанено по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето;
4. детето почине;
5. осиновяването бъде прекратено от съда."
6. Създават се чл. 45а и 45б:

"Чл. 45а. (1) Отпускът при раждане на дете по чл. 163, ал. 7 от КТ се ползва въз основа на писмено заявление на бащата. Към заявлението се прилагат копие от акт за сключен граждански брак или декларация от бащата и майката, че бащата е припознал детето и те живеят в едно домакинство, както и документ от лечебното заведение, удостоверяващ датата на изписване на детето. Предприятието е длъжно да разреши отпуска от деня, посочен в заявлението. Ако бащата няма право на този отпуск, предприятието е длъжно да го уведоми за това незабавно, като мотивира отказа си.

(2) Отпускът по ал. 1 се заявява и ползва в календарни дни.

(3) Бащата е длъжен незабавно да уведоми предприятието, ако по време на ползването на отпуска по ал. 1:

1. бракът бъде прекратен с влязло в сила съдебно решение;

2. бащата престане да живее в едно домакинство с майката на детето;
3. детето бъде дадено за осиновяване;
4. детето бъде настанено в детско заведение на пълна държавна издръжка;
5. детето бъде настанено по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето;
6. детето почине.

(4) При наличие на обстоятелствата по ал. 3 отпускът по ал. 1 се прекратява.

(5) Бащата може да прекрати ползването на отпуска с писмено заявление до предприятието, в което работи.

Чл. 45б. (1) Отпускът по чл. 163, ал. 8 КТ се ползва от бащата (осиновителя) въз основа на писмено заявление, към което се прилагат акт за раждане на детето и декларация съгласно приложение № 8. Предприятието е длъжно да разреши отпуска от деня, посочен в заявлението.

(2) Отпускът по чл. 163, ал. 8 КТ не може да се ползва едновременно с отпуск по чл. 167 КТ.

(3) Майката (осиновителката) има право по всяко време да оттегли даденото от нея съгласие по чл. 163, ал. 8 КТ с писмено заявление до предприятието, в което работи, и до предприятието, в което работи бащата (осиновителят), и да продължи да ползва лично отпуска по чл. 163, ал. 1 КТ. Към заявлението до предприятието, в което тя работи, се прилагат акт за раждане на детето или акт за предаване на детето за осиновяване и декларация съгласно приложение № 7.

(4) Бащата може да прекрати ползването на отпуска с писмено заявление до предприятието, в което работи.

(5) Отпускът по ал. 1 се прекратява, когато:

1. бащата (осиновителят) е лишен от родителски права или неговите родителски права са ограничени по установен ред;
2. детето бъде дадено за осиновяване;
3. детето бъде настанено в детско заведение на пълна държавна издръжка;
4. детето бъде настанено по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето;
5. майката (осиновителката) продължи лично да ползва отпуска по чл. 163, ал. 1 от КТ;
6. детето почине;
7. осиновяването бъде прекратено от съда;

8. трудовото правоотношение на майката (осиновителката) бъде прекратено.

(6) Ползването на отпуска по ал. 1 не се прекратява, когато майката (осиновителката) ползва друг вид отпуск."

7. В чл. 46:

а) алинеи 2 и 3 се изменят така:

"(2) Когато заявлението по ал. 1 се подава от майката (осиновителката), към него се прилага декларация, че тя не е лишена от родителски права или нейните родителски права не са ограничени по установен ред, че детето не е дадено за осиновяване или не е настанено в детско заведение, че майката (осиновителката) не е дала съгласие по чл. 164, ал. 3 от КТ отпускът да бъде ползван от бащата (осиновителя) или от някой от техните родители, както и че детето не се отглежда от лице по програмата "В подкрепа на майчинството".

(3) Когато заявлението по ал. 1 се подава от лице по чл. 164, ал. 3 от КТ, към него се прилагат декларация и справка съгласно приложения № 2 и 3 в два екземпляра.";

б) алинея 6 се изменя така:

"(6) Отпускът по чл. 164, ал. 1 от КТ се прекратява:

1. когато майката (осиновителката) е лишена от родителски права или нейните родителски права са ограничени по установен ред;

2. когато майката (осиновителката) даде съгласие отпускът да бъде ползван от някое от лицата по чл. 164, ал. 3 КТ;

3. по искане на майката (осиновителката) - с писмено заявление до предприятието.";

в) в ал. 7:

аа) в т. 4 думата "безработно" се заличава;

бб) създава се т. 7:

"7. трудовото правоотношение на майката (осиновителката), която е дала съгласие отпускът да бъде ползван от някое от лицата по чл. 164, ал. 3 от КТ, се прекрати.";

г) алинея 10 се изменя така:

"(10) Отпускът по чл. 164, ал. 1 КТ се ползва след изтичането на срока на отпуска по чл. 163 от КТ, но може да се ползва и когато преди него не е ползван отпуск по чл. 163 КТ."

8. В чл. 49:

а) създава се нова ал. 7:

"(7) Отпускът се прекъсва по искане на майката или бащата - с писмено заявление до предприятието.";

б) досегашната ал. 7 става ал. 8.

9. В преходните разпоредби се създава § 5б:

"§ 5б. (1) Работничката или служителката има право на отпуск по § 3в от преходните разпоредби на КТ, ако към датата на разрешаване на този отпуск не е лишена от родителски права или нейните родителски права не са ограничени по установен ред, детето не е дадено за осиновяване, не е настанено в детско заведение на пълна държавна издръжка, не е настанено по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето, не е починало и когато осиновяването не е прекратено от съда.

(2) В случаите по § 3в, ал. 1 от преходните разпоредби на КТ отпускът на майката (осиновителката) се разрешава при условията и по реда на чл. 45, ал. 1, т. 1 и 2.

(3) В случаите по § 3в, ал. 2 от преходните разпоредби на КТ, когато майката (осиновителката) поиска да ползва остатъка от отпуска по чл. 163, ал. 1 от КТ, тя подава писмено заявление при условията и по реда на чл. 45, ал. 1, т. 2.

(4) Когато майката (осиновителката) е дала съгласие някое от лицата по чл. 164, ал. 3 от КТ да ползва отпуск за отглеждане на дете до двегодишна възраст, за да ползва отпуск по § 3в, ал. 2 от преходните разпоредби на КТ, едновременно с писменото заявление по ал. 3 тя следва да оттегли даденото от нея съгласие.

(5) Когато детето се отглежда от лице по програмата "В подкрепа на майчинството" и майката (осиновителката) поиска да ползва отпуск по § 3в, ал. 2 от преходните разпоредби на КТ, едновременно с писменото заявление по ал. 3 тя следва да уведоми съответната дирекция "Социално подпомагане", за да бъде прекратен трудовият договор на лицето.

(6) При определяне на правото и размера на отпуска по § 3в от преходните разпоредби на КТ се отчитат броят на календарните дни на ползвания отпуск за бременност и раждане и броят на календарните дни след изтичането му до датата, от която майката е заявила, че иска да ползва остатъка на отпуска."

10. В § 6 от заключителните разпоредби думите "чл. 163, ал. 8" се заменят с "чл. 163, ал. 11".

11. В приложение № 2 към чл. 46, ал. 3 думите "безработно лице по програмата "В подкрепа на майчинството" се заменят с "лице по програмата "В подкрепа на майчинството", при лишаване или ограничаване на родителските права по установен ред, при прекратяване на трудовото правоотношение на майката (осиновителката)".

12. В приложение № 3 към чл. 46, ал. 3 думите "всички осигурени социални рискове" се заменят с "общо заболяване и майчинство".

13. Създава се приложение № 8 към чл. 45б:

"Приложение № 8

към чл. 45б

Декларация за ползване на отпуск по чл. 163, ал. 8 от Кодекса на труда от бащата
(осиновителя)

Подписаните:

1.

(трите имена по документ за самоличност)

2.

(трите имена по документ за самоличност)

заявяваме, че първият от нас като майка (осиновителка) е съгласен, а вторият като баща
(осиновител) приема да ползва платен отпуск поради бременност, раждане и
осиновяване

на,

(трите имена на детето)

родено на 20 г., считано от 20 г. до 20 г.

Декларираме, че:

1. детето не е дадено за осиновяване;
2. детето не е настанено в детско заведение на пълна държавна издръжка;
3. детето не е настанено по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето;

4. детето не е починало;
5. осиновяването не е прекратено от съда.

Задължаваме се при даване на детето за осиновяване, при настаняването му в заведение на пълна държавна издръжка, при настаняването му по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето или при смърт, при лишаване или ограничаване на родителските права по установен ред, при прекратяване на трудовото правоотношение на майката (осиновителката), както и при прекратяване на осиновяването от съда да уведомим предприятието, за да прекрати разрешените отпуски.

Известно ни е, че за неверни данни носим отговорност по чл. 313 от Наказателния кодекс и че дължим възстановяване на неоснователно изплатените ни суми заедно със законната лихва.

..... 20 г.

Декларатори:

1.

2.

Забележки:

1. Декларацията се попълва в 2 екземпляра, всеки от които се съхранява в личните досиета на деклараторите в съответните предприятия.

2. Излишното се зачертава.

§ 3. В чл. 5 от Наредбата за определяне на видовете работи, за които се установява намалено работно време, приета с Постановление № 267 на Министерския съвет от 2005 г. (обн., ДВ, бр. 103 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 68 от 2006 г.), думите "представители на работниците и служителите" се заменят с "представителите на синдикалните организации и с представителите на работниците и служителите по чл. 7, ал. 2 от Кодекса на труда".

§ 4. В чл. 4, ал. 4 от Наредбата за определяне на видовете работи, за които се установява допълнителен платен годишен отпуск, приета с Постановление № 267 на Министерския съвет от 2005 г. (обн., ДВ, бр. 103 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 35 и 68 от 2006 г.), думите "представители на работниците и служителите" се заменят с "представителите на синдикалните организации и с представителите на работниците и служителите по чл. 7, ал. 2 от Кодекса на труда".

§ 5. В Наредбата за структурата и организацията на работната заплата, приета с Постановление № 4 на Министерския съвет от 2007 г. (обн., ДВ, бр. 9 от 2007 г.; изм. и

доп., бр. 56 и 83 от 2007 г. и бр. 11 от 2008 г.), се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 12, ал. 4, т. 2 и 4 думите "всички осигурени социални рискове или за всички осигурени социални рискове без трудова злополука, професионална болест и безработица" се заменят с "общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица или за инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, общо заболяване и майчинство".

2. В чл. 18:

а) алинея 1 се изменя така:

"(1) Среднодневното брутно трудово възнаграждение по чл. 177, ал. 1 от Кодекса на труда се установява, като начисленото при същия работодател брутно трудово възнаграждение за последния календарен месец, предхождащ ползването на отпуска, през който работникът или служителът е отработил най- малко 10 дни, се раздели на броя на отработените дни през този месец. Среднодневното брутно трудово възнаграждение по чл. 177, ал. 2 от Кодекса на труда се установява, като уговореното в трудовия договор основно и допълнителни трудови възнаграждения с постоянен характер се раздели на средномесечния брой работни дни през съответната календарна година.";

б) в ал. 2 след думите "по ал. 1" се поставя запетая и се добавя "изречение първо".